

POSTANOWIENIE

Dnia 1 marca 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi- Widzewa w Łodzi II Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR K. T.

Protokolant: st. sekr. sąd. M. R.

po rozpoznaniu w dniu 15 lutego 2017 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z wniosku P. Ś.

z udziałem (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

o ustanowienie służebności przesyłu

sprawy z wniosku M. G.

z udziałem (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

o ustanowienie służebności przesyłu

sprawy z wniosku M. Ś.

z udziałem (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

o ustanowienie służebności przesyłu

postanawia:

I. w sprawie z wniosku P. Ś. z udziałem (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.:

1. ustanowić na rzecz uczestnika postępowania (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W., na czas nieoznaczony, służebność przesyłu o przebiegu oznaczonym jako (...) na mapie do celów prawnych sporządzonej przez biegłego geodetę K. A. i zarejestrowanej w (...) Ośrodku Geodezji w Ł. w dniu 22 października 2015 roku pod numerem P. (...) (...) (...), obciążającą nieruchomość położoną w Ł. przy ulicy (...), stanowiącą działkę o numerze (...) w obrębie (...), dla której Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi prowadzi księgę wieczystą o numerze (...), polegającą na przebiegu przez tę nieruchomość gazociągu średniego ciśnienia (...) wraz z prawem wejścia i wjazdu wraz z niezbędnym sprzętem na nieruchomość obciążoną w wypadku konieczności przeprowadzenia prac remontowych, konserwacyjnych, modernizacyjnych, instalacyjnych i usunięcia awarii;

2. zasądzić od uczestnika postępowania na rzecz wnioskodawcy kwotę 6500 (sześć tysięcy pięćset) złotych tytułem wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu, płatną w terminie czternastu dni od uprawomocnienia się postanowienia wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w razie uchybienia terminowi płatności;

3. zasądzić od uczestnika postępowania na rzecz wnioskodawcy kwotę (...),99 (tysiąc siedemset siedemdziesiąt jeden 99/100) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania;

4. obciążyć uczestnika postępowania na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi kwotą (...),31 (tysiąc dwieście trzydzieści pięć 31/100) złotych tytułem pokrytych tymczasowo wydatków;
5. zwrócić wnioskodawcy z środków Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego dla Łodzi- Widzewa w Łodzi kwotę 8,01 (osiem 1/100) złotych, uiszczoną w dniu 26 maja 2014 roku.

II. w sprawie z wniosku M. G. z udziałem (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.:

1. ustanowić na rzecz uczestnika postępowania (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W., na czas nieoznaczony, służebność przesyłu o przebiegu oznaczonym jako (...) na mapie do celów prawnych sporządzonej przez biegłego geodetę K. A. i zarejestrowanej w (...) Ośrodku Geodezji w Ł. w dniu 22 października 2015 roku pod numerem P. (...).(…) (...), obciążającą nieruchomość położoną w Ł. przy ulicy (...), stanowiącą działkę o numerze (...) w obrębie (...), dla której Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi prowadzi księgę wieczystą o numerze (...), polegającą na przebiegu przez tę nieruchomość gazociągu średniego ciśnienia (...) wraz z prawem wejścia i wjazdu wraz z niezbędnym sprzętem na nieruchomość obciążoną w wypadku konieczności przeprowadzenia prac remontowych, konserwacyjnych, modernizacyjnych, instalacyjnych i usunięcia awarii;
2. zasądzić od uczestnika postępowania na rzecz wnioskodawczynie kwotę 6500 (sześć tysięcy pięćset) złotych tytułem wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu, płatną w terminie czternastu dni od uprawomocnienia się postanowienia wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w razie uchybienia terminowi płatności;
3. zasądzić od uczestnika postępowania na rzecz wnioskodawczynie kwotę (...),99 (tysiąc siedemset siedemdziesiąt jeden 99/100) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania;
4. obciążyć uczestnika postępowania na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi kwotą (...),31 (tysiąc dwieście trzydzieści pięć złotych 31/100) złotych tytułem pokrytych tymczasowo wydatków
5. zwrócić wnioskodawczynie z środków Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego dla Łodzi- Widzewa w Łodzi kwotę 8,01 (osiem 1/100) złotych, uiszczoną w dniu 26 maja 2014 roku.

III. w sprawie z wniosku M. Ś. z udziałem (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.:

1. ustanowić na rzecz uczestnika postępowania (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W., na czas nieoznaczony, służebność przesyłu o przebiegu oznaczonym jako (...) na mapie do celów prawnych sporządzonej przez biegłego geodetę K. A. i zarejestrowanej w (...) Ośrodku Geodezji w Ł. w dniu 22 października 2015 roku pod numerem P. (...).(…) (...), obciążającą nieruchomość położoną w Ł. przy ulicy (...), stanowiącą działkę o numerze (...) w obrębie (...), dla której Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi prowadzi księgę wieczystą o numerze (...), polegającą na przebiegu przez tę nieruchomość gazociągu średniego ciśnienia (...) wraz z prawem wejścia i wjazdu wraz z niezbędnym sprzętem na nieruchomość obciążoną w wypadku konieczności przeprowadzenia prac remontowych, konserwacyjnych, modernizacyjnych, instalacyjnych i usunięcia awarii;
2. zasądzić od uczestnika postępowania na rzecz wnioskodawczynie kwotę 5000 (pięć tysięcy) złotych tytułem wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu płatną w terminie czternastu dni od uprawomocnienia się postanowienia wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w razie uchybienia terminowi płatności;
3. zasądzić od uczestnika postępowania na rzecz wnioskodawczynie kwotę (...),99 (tysiąc siedemset siedemdziesiąt dwa 99/100) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania;
4. obciążyć uczestnika postępowania na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi kwotą (...),32 (tysiąc dwieście trzydzieści pięć 32/100) złotych tytułem pokrytych tymczasowo wydatków;
5. zwrócić wnioskodawczynie z środków Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego dla Łodzi- Widzewa w Łodzi kwotę 7,01 (siedem 1/100) złotych, uiszczoną w dniu 26 maja 2014 roku.

UZASADNIENIE

We wniosku złożonym w dniu 25 października 2013 roku, P. Ś., reprezentowany przez pełnomocnika w osobie adwokata, wniósł o ustanowienie służebności przesyłu, obciążającej nieruchomość, której jest właścicielem, stanowiącą działkę ewidencyjną numer (...) położoną przy ul. (...) w Ł. w obrębie (...) o powierzchni 0,3325 ha, dla której Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi prowadzi księgę wieczystą (...), na rzecz przedsiębiorcy przesyłowego (uczestnika- (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.), której treścią jest: znoszenie przez wnioskodawcę istnienia na nieruchomości obciążonej, pod powierzchnią tej nieruchomości urządzeń przesyłowych, tj. gazociągu średniego ciśnienia (...), umożliwienie uczestnikowi- dostępu do urządzenia przesyłowego w celu przeprowadzenia inspekcji jego stanu, usunięcia usterek i awarii, a także konserwacji i remontów, przyznanie uczestnikowi prawa przejazdu oraz przejścia przez nieruchomość, wraz z niezbędnym sprzętem, celem dostępu do urządzenia, a nadto o zasądzenie od uczestnika na jego rzecz wynagrodzenia za ustanowienie służebności w kwocie 70.000 zł płatnego w terminie 7 dni od dnia uprawomocnienia się postanowienia. Wnioski takiej samej treści, wniosły M. G. co do działki (...) o powierzchni 0,3395 ha (księga wieczysta (...)) i M. Ś. w odniesieniu do działki (...) o powierzchni 0,3360 ha (księga wieczysta (...)), obie reprezentowane przez pełnomocnika w osobie adwokata. Postanowieniami z dnia 26 listopada 2013 roku sprawy z wniosku M. G. i M. Ś. zostały połączone ze sprawą z wniosku P. Ś.- celem wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

(wnioski- k. 3- 5, 33- 35 i 63- 65, pełnomocnictwa- k. 6, 36 i 67, postanowienia- k. 60 i 89)

W odpowiedzi na wniosek uczestnik, reprezentowany przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wniósł o oddalenie wniosków i zasądzenie na swoją rzecz kosztów postępowania, w tym zastępstwa prawnego według norm przepisanych. Uczestnik zarzucił, iż posiada tytuł prawny do nieruchomości. W jego ocenie tytuł prawny do korzystania z nieruchomości wnioskodawców na cele położonego tam gazociągu stanowi decyzja analogiczna do decyzji wydanej w odniesieniu do gazociągu wysokiego ciśnienia, tj. do decyzji wydanej w trybie art. 35 ustawy z 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości (uczestnik, mimo złożenia wniosku o ustanowienie służebności wyłącznie w odniesieniu do gazociągu średniego ciśnienia, w odpowiedzi na wniosek ustosunkował się także do kwestii ustanowienia służebności za gazociąg wysokiego ciśnienia; w związku z tym drugim gazociągiem wskazał, że Prezydium Dzielnicowej Rady Narodowej w dniu 27 kwietnia 1968 roku, wydało w trybie art. 35 ustawy z 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości decyzję wywłaszczeniową i jakkolwiek uczestnik nie jest w posiadaniu tożsamej decyzji dotyczącej gazociągu średniego ciśnienia, to w ocenie uczestnika nie może budzić wątpliwości, że decyzja wywłaszczeniowa została także wydana w odniesieniu do gazociągu średniego ciśnienia, skoro została wydana w odniesieniu do gazociągu wysokiego ciśnienia). Podniesiono także zarzut zasiedzenia- na nieruchomościach wnioskodawców- prawa odpowiadającego treścią obecnej służebności przesyłu. Wskazano (dla gazociągu średniego ciśnienia), iż bieg okresu zasiedzenia rozpoczyna się z dniem 7 listopada 1990 roku, a zasiedzenie przedmiotowej nieruchomości mogło nastąpić na rzecz (...) sp. z o.o. (poprzednik prawny uczestnika) z dniem 7 listopada 2010 roku, z upływem 20 lat (w dobrej wierze).

(odpowiedź na wniosek k. 95-100, pełnomocnictwo- k. 101)

Wnioskodawcy zarzucili, że uczestnik nie posiadał w dobrej wierze.

(pismo- k. 209- 211)

W piśmie z 17 marca 2014 roku pełnomocnik uczestnika wskazał, że jakkolwiek uczestnik nie jest także w posiadaniu decyzji lokalizacyjnej oraz decyzji o pozwoleniu na budowę, dotyczących gazociągu średniego ciśnienia, to nie budzi wątpliwości, że były dla niego wydane- analogicznie jak dla gazociągu wysokiego ciśnienia- takie decyzje.

(pismo- k. 222- 224)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawcy P. Ś., M. G. i M. Ś. są właścicielami działek położonych w Ł., przy ul. (...) w obrębie (...) oznaczonych numerami odpowiednio: (...) (księga wieczysta (...)), (...) o powierzchni 0,3395 ha (księga wieczysta (...)) i (...) o powierzchni 0,3360 ha (księga wieczysta (...)). Przez wskazane działki przebiega gazociąg- min.- średniego ciśnienia (...). Odbiór techniczny gazociągu nastąpił 7 listopada 1990 roku.

(niesporne oraz: odpisy ksiąg wieczystych odpowiednio: k. 10- 20, 40- 50 i 70- 78; mapa k. 418, protokół odbioru technicznego z 7.11.1990 roku- k. 120- 121)

Uczestnik jest (dalszym) następcą prawnym podmiotu, który rozpoczął eksploatację gazociągu średniego ciśnienia, tj. (...).

(zarządzenie Ministra Górnictwa i Energetyki- k. 129- 133, rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów- k. 134, akt notarialny- k. 135- 158; odpis z KRS- k. 159- 165)

Gazociąg średniego ciśnienia podlega kontroli. Polega ona na użyciu metanomierzy, a w przypadku ogrodzonych nieruchomości, do których nie ma bezpośredniego dostępu, za pomocą pistoletów laserowych. Kontrola taka odbywa się co roku. Nadto kontrolowane są kurki gazowe na przyłączach gazowych do budynków. Odbywa się także tzw. patrolowanie, tj. obchód linii. Zakład gazowniczy posiadał w latach realizacji linii jedynie dokumenty w postaci projektu budowlanego, inwentaryzacji geodezyjnej i protokołu odbioru technicznego.

(zeznania świadka Z. A. (1)- k. 302- 305)

Pracownicy przedsiębiorstwa gazowego zwracali się do wnioskodawczyni M. Ś.- w 2007 roku- o zgodę na wejście na jej działkę (...) gdyż jest ona ogrodzona. Dwie pozostałe działki nie są ogrodzone.

(przesłuchanie wnioskodawców- k. 268- 269)

Na każdej z działek przebiega odcinek linii (...) o długości 97 m. Pas eksploatacyjny wynosi 3 m, zaś powierzchnie służebności po 291 m.kw.

(opinia biegłego z zakresu gazownictwa- k. 346- 373 oraz 390- 395, mapa sporządzona przez biegłego geodetę- k. 418)

Wysokość wynagrodzenia jednorazowego za ustanowienie służebności przesyłu wynosi odpowiednio na działkach: (...), (...)zł i (...)zł.

(opinie biegłego z zakresu szacowania nieruchomości- k. 536- 545, 562- 563, 597- 599 oraz 612- 613)

Sąd nie opierał się na złożonej przez uczestnika dokumentacji dotyczącej gazociągu wysokiego ciśnienia (...), który powstał w końcu lat 60- tych ub. wieku (oraz przedsiębiorstw funkcjonujących w tamtym okresie), gdyż nie miały one znaczenia dla rozstrzygnięcia wniosku, którego zakres obejmował wyłącznie gazociąg średniego ciśnienia (...). Jest to obszerna dokumentacja, załączona do wniosku (k. 106- 119, 122- 128) oraz do pisma pełnomocnika uczestnika z 9.01.2014 roku (k. 173- 202)

Sąd nie opierał się także o zeznania świadka R. K. (1) (wniosek uczestnika; przesłuchanie- k. 265- 267), gdyż świadek nie miał żadnej wiedzy dotyczącej gazociągu średniego ciśnienia, a jedynie wysokiego ciśnienia, zatem jego wiedza nie była przydatna dla rozstrzygnięcia wniosku mającego za przedmiot gazociąg średniego ciśnienia.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje.

Wnioski podlegały uwzględnieniu. W niniejszej sprawie uczestnik podniósł zarzuty dysponowania decyzją wywłaszczeniową oraz zasiedzenia służebności przesyłu. Uczestnik nie udowodnił, że została wydana decyzja o wywłaszczeniu w odniesieniu do gazociągu średniego ciśnienia, a takiego dotyczył wniosek. Gdyby taki dokument

został złożony, wykluczałoby to zarówno możliwość ustanowienia służebności, jak i jej zasiedzenia, gdyż rodzi ona uprawnienie do nieruchomości podmiotu, na którego rzecz następuje wywłaszczenie, o treści zbliżonej do ograniczonego prawa rzeczowego do nieruchomości, choć powstałe w drodze administracyjnej (por. uchwała SN z 8 kwietnia 2014 roku w sprawie III CZP 87/13). Służebność przesyłu (ew. służebność gruntowa odpowiadająca służebności przesyłu- dotyczy stanu prawnego do 2 sierpnia 2008 roku, tj. do dnia poprzedzającego wprowadzenie art. 305¹kc i następných, regulujących wprost służebność przesyłu) jest prawem skutecznym wobec prawa własności właściciela działki, jaką obciąża. Jednym ze sposobów jej powstania jest jej nabycie przez zasiedzenie (obok: umowy o ustanowienie służebności, orzeczenia sądu o jej ustanowieniu, decyzji administracyjnej o wywłaszczeniu, która przydaje uprawnionemu prawo do korzystania z rzeczy w zakresie wynikającym z decyzji wywłaszczeniowej, zbliżone do służebności przesyłu- na co wyżej wskazano). Z uwagi na omówienie zarzutu dotyczącego wywłaszczenia, należy zająć się już wyłącznie kwestią zasiedzenia służebności przesyłu (brak bowiem było także umowy o ustanowieniu służebności oraz orzeczenia sądu). Z uwagi na datę wskazywaną przez uczestnika, jako data zasiedzenia (7 listopada 2010 roku), omówić należy przesłanki zasiedzenia służebności przesyłu, określone w art. 305¹kc. Do służebności przesyłu stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące służebności gruntowej (art. 285 kc), a co za tym idzie, przepisy o zasiedzeniu (art. 172 w zw. z 292 kc) Przesłankami zasiedzenia są: korzystanie z trwałego i widocznego urządzenia, posiadanie odpowiadające posiadaniu uprawnionego z tytułu służebności gruntowej, okres posiadania: 20 lat przy dobrej wierze i 30 lat przy złej wierze. Ponadto musi istnieć, przez wskazany wyżej okres, tożsamość podmiotu (zasiadającego) i przedmiotu zasiedzenia. Nie budziła sporu kwestia tożsamości przedmiotu zasiedzenia (linia nie zmieniła przebiegu, ani formy), także nie było kwestionowane następstwo prawne przedsiębiorstw gazowych. Spór dotyczył dobrej wiary (został podniesiony zarzut posiadania w złej wierze). Ustawa wprowadza domniemanie dobrej wiary (art. 7 kc), wystarcza zatem wykazanie władania i wówczas na stronie zaprzeczającej posiadaniu w dobrej wierze spoczywa ciężar wykazania okoliczności przeciwnej. W świetle zeznań świadków oraz przesłuchania wnioskodawców, w ocenie Sądu Rejonowego należy przyjąć, że domniemanie zostało obalone, gdyż wykazano okoliczność przeciwną, do wynikającej z domniemania z art. 7 kc. Otóż po pierwsze, z zeznań wnioskodawców wynika, że w stosunku do działki M. Ś. (jedyna ze wszystkich trzech działek, która jest ogrodzona), przed upływem okresu potrzebnego do zasiedzenia przy przyjęciu dobrej wiary, tj. w 2007 roku, pracownicy zakładu gazowniczego pytali o zgodę na wejście na nieruchomość w celu wykonania prac w stosunku do linii. Podmiot uprawniony do korzystania z nieruchomości cudzej (jego pracownicy) nie zwracają się o zgodę, lecz powołują się na swoje uprawnienie. W uzasadnieniu wyroku z dnia 17 marca 2010 roku w sprawie II CSK 439/2009 Sąd Najwyższy wskazał, że oceny istnienia bądź braku dobrej wiary posiadacza służebności nie można odnosić tylko do wiedzy o tym, że nieruchomość stanowi cudzą własność, lecz również do tego, czy ingerowanie w tę cudzą własność w zakresie odpowiadającym służebności nastąpiło i pozostawało w takich okolicznościach, które usprawiedliwiają przekonanie, że posiadanie to cudzego prawa nie narusza. Nadto z zeznań świadka powołanego przez uczestnika, tj. R. K. wynika wprost, że przedsiębiorstwo, które rozpoczęło eksploatację linii posiadała, jeżeli chodzi o dokumenty, wyłącznie: projekt budowlany, inwentaryzację geodezyjną i protokół odbioru technicznego. Żaden z tych dokumentów nie jest dokumentem nadającym uprawnienie do nieruchomości zakładowi gazowniczemu, a zatem wprost z tej okoliczności wynika brak uzasadnienia dla przekonania władającego o uprawnieniu do nieruchomości. Jak wskazał Sąd Najwyższy w uchwale z 20 listopada 2015 roku w sprawie III CZP 76/15, wybudowanie na cudzej nieruchomości urządzeń przesyłowych przez korzystające z nich przedsiębiorstwo po uzyskaniu decyzji wydawanych w procesie budowlanym nie rozstrzyga o możliwości zakwalifikowania posiadania nieruchomości, na której urządzenia zostały posadowione, jako wykonywanego w dobrej wierze. Sąd Najwyższy, w wyroku z 25 listopada 2008 roku w sprawie II CSK 346/08 wskazał, że przedsiębiorstwo, które nie legitymuje się uprawnieniem do ingerowania w sferę cudzej własności nieruchomości dla bieżącego utrzymania urządzeń przesyłowych, korzysta z nieruchomości w złej wierze. Zatem w rachubę wchodziło ewentualnie posiadanie w złej wierze, a więc termin zasiedzenia dopiero by upłynął- w dniu 8 listopada 2020 roku.

Ponadto wnioskodawca nie udowodnił- w tym zakresie ciężar dowodu obciążał już wnioskodawcę, z uwagi na brak stosownego domniemania- aby urządzenie było widoczne. Świadek Z. A. nie miał żadnej wiedzy co do ewentualnych naniesień na gruncie, wskazujących na przebieg linii (z orzecznictwa wynika bowiem, że za urządzenie widoczne uważa się także i te, co do których oznaczenia- a nie same urządzenia- są umieszczone, a więc są widoczne).

Świadek R. K. natomiast wskazał, że oznaczenia zamieszczone na fotografiach złożonych przez wnioskodawcę dotyczą linii wysokiego ciśnienia ((...))- zeznania k. 266 oraz fotografie k. 71 i 72. Jak się również przyjmuje, urządzenia widoczne to takie, o których wie właściciel nieruchomości- a więc mimo niewidoczności samego urządzenia oraz braku jego oznaczeń na gruncie, urządzenie uważa się za widoczne, jeżeli wie o nim właściciel, przy czym jest ono widoczne od momentu, kiedy o urządzeniu dowiaduje się właściciel. W niniejszej sprawie uczestnik nie wykazał, kiedy wnioskodawcy dowiedzieli się o tym, że przez ich działki biegnie linia gazowa, a zatem nie wykazał daty, od jakiej mogłoby biec zasiedzenie.

Z powyższych względów wnioski należało uwzględnić. Biegli ustalili tak zakres służebności, jak i wynagrodzenie za ustanowienie służebności na każdej z nieruchomości.

O kosztach postępowania orzeczono w oparciu o art. 520§2 kpc. Mimo, że sprawa o ustanowienie służebności przesyłu toczy się w trybie nieprocesowym, to- jak w tej konkretnej sprawie- jest ona zazwyczaj sporna a uczestnicy mają zgola przeciwne stanowiska. Skoro Sąd uwzględnił wnioski, to obciążył uczestnika kosztami postępowania poniesionymi przez wnioskodawców: zaliczki na biegłego 2x 1491,99 zł i (...) 98 zł (uiścili zaliczki po 1500 zł, przy czym kwota łączna 23,03 zł podlegała zwrotowi jako niewykorzystana w kwotach odpowiednio: 2x 8,01 zł i 7,01 zł), wynagrodzenia pełnomocnika po 240 zł, opłaty od wniosku po 40 zł. Sąd obciążył uczestnika po 1/3 części kwoty wyłożonej przez Skarb Państwa tytułem wydatków na biegłych (łączna kwota wyniosła 3705,94 zł (art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych).